

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτισις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπριδῆν διηγήτορον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Οἱ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ οἱ ἐχθροὶ τῶν).—Ὁ Ἕλληνας ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ (Διάλεξις τοῦ κ. Δεσλίου).—Κραυγὴ πονοῦντος Ἡπειρώτου (διὰ τὴν ἐν Ἰωαννίνοις κατάστασιν).—Ἀγγέλματα καὶ ὁρτοί.—Παράλογοι ἀξιώσεις τῶν Βουλγάρων. Κυπριακά.—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι εἰδήσεις.—Ἐπιφυλλίς

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 7 Μαρτίου 1907

Ἀλγοῦμεν καὶ δυνηρότατον εἶναι τὸ ἡμέρον ἄλλος, διότι ἀπωλίσταμεν διαπρεπέστατον ἀδελφόν, τὸν Κωνσταντῆτον ἐν Ρωμουνίᾳ, πολλοστὸν τοῦτο θυμα, ὅπερ σφαγιάζει ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς εἰς τὴν πατρίδα πίστεως, βάρβαρον φυλετικὸν μίσος. Αἰμάσσει ἡ πληγὴ ἡ βαθυτάτη, ἡν ἡνοίξῃ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀν. Ρωμυλίᾳ ἀναδεδειγμένη καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀπαρδειγμιαστος κακοήθεια, ἡ κακοήθεια ἡ φεύγουσα τὴν γενναίαν ἀλὴν, ἡ διώκουσα τοὺς ἀσπλους καὶ τοὺς ἀμάχους. Ἀλλὰ τὸ αἷμα τῶν θυμάτων, ὅπερ ῥεῖ ἀπὸ τῶν φλεβῶν τῆς Ἑλλάδος ἀντὶ τῆς ἀδυνατίᾳ τὴν ἡμετέραν πατρίδα βάπτει καὶ χαλιδώνει τὴν ψυχὴν μας εἰς ἀκταγώνιστον ἀντίστασιν καὶ ἀντὶ τῆς καταπονήσεως, ἐφ' ἣν ἤλπισαν μαρτύριοι καὶ εὐτελεῖς πολέμοι, ἐγέννησαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν καρδίαν καὶ καθολικὸν συνεπῆσαν τὸν πόθον τῆς ἐκδικήσεως τῆς οὕτω ὑδριζομένης πατρίδος. Ἀλλὰ τὸ αἷμα τῶν θυμάτων ἀπέβη τὸ αἰσιμαῖον ράντισμα, ὅπερ ἀρύπτει τὴν διανοίαν μας καὶ ἡνοίξῃ ἀπὸ τῆς εὐκλεισεστάτης τῆς ἱστορίας ἡμῶν σελίδας, ἐν αἷς ἡ ἑλληνικὴ αἰγλή ὡς ἀναδουμένη Ἀ-ροδίτη ἀπολοομένη ἀναφαίνεται ἐν τῷ ὠκεανῷ τῶν αἰμάτων, ἅτινα ἔχυσεν ἡ ἡμετέρα φυλὴ πάντοτε μὲν μαχομένη ὑπὲρ τῆς ἰδίας τιμῆς καὶ ἐλευθερίας, πλειστάκις δὲ ἀγωνιζομένη καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης.

Επὶ δεκαετηρίδας ὅλας ὑπὸ τῆς μικρονοίας καὶ τῆς εὐτελείας καὶ ἐσχάτης ἀμαθείας διοικηθέντες οἱ Ἕλληνες ἐλησμονήσαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς. Κατεπτόμεθα καὶ ἐταπεινώσαμεν ἡμᾶς ἀλλεπάλληλοι πολιτικοὶ ἀτυχταὶ καὶ ἡ τῶν ἀντιπάλων παρὰ δόξαν εὐδοκίμους κατέπληξεν ἡμᾶς τοσοῦτον, ὥστε τῶν χθὲς ἡμετέρων δούλων νὰ νομιζόμεν ἡμᾶς αὐτοὺς κατατωτέρους, ὥστε ἀτόλμοι, δειλοὶ, οἰνοὶ κατησχύνειν νὰ ἀτενίζωμεν οὐς χθὲς μόλις ὡς παρὰ τοὺς ἐπὶ τῆς πλουσίας ἡμῶν πνευματικῆς τραπέζης τὰ περισσεύματα.

Αἱ φησὶ οἱ παράσιτοι εὐρέθησαν λαμπροφρονεῖν, σχεδὸν δὲ ρακένδυτοι ἡμεῖς φάλαγγας μυριάνδρους κεκλιμένους ἐκείνοι καὶ γυμνοὺς ἡμεῖς στρατῶνας ὑμνοῦμενοι ἐκείνοι, χλευάζοντες ἡμεῖς, διότι καὶ τὸ νὰ μᾶς ὑβρίζουν εἴ τι ἤρχισεν νὰ θεωρῆται πολυτέλεια ἀνθρωπότητος.

Ἀλλὰ τοῦτο ἤτο τὸ τελευταῖον ὄριον τῆς ὑπομονῆς τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ὡς γινάντιος μοχλὸς ἡ δύναμις τῆς εἰς αὐτὴν καὶ τὰ δίκαιά της πίστεως ἐκίνησε τὴν ἀπανταχοῦ ἑλληνικὴν φυλὴν εἰς ἐνιαίαν διαμαρτυρίαν καὶ ὁμόθυμον ἀνίστασιν. Ἀπηγόρευσε νὰ ἀναβῇ τὰς ἐλπίδας τῆς εἰς τοὺς ἀνελκίστους ἀρχοντάς της καὶ ἀνέλαβεν ἀφ' ἐαυτῆς τὴν ἄμυναν τῶν ἀπαργαγμάτων δικαίων της. Ἠδιάρθρωσε πρὸς συμβουλὰς ὑπόπτους, περιφρόνησε τὰς ἀπειλάς, ἐχλεύασε τὰς ὑβρεῖς, ἐπύστεσε τοὺς χλευαστὰς καὶ μὲ τὴν ἐμφύον εἰς τοὺς λαοὺς τῆς γυνώσκοντας νὰ ἀποθνήσκουσιν ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ οἴκου των, φιλοσοφίαν, μὲ τὴν φιλοσοφίαν, ἥτις τοὺς σοφοὺς κατασχύνει καὶ ἀδυνάτους τοὺς δυνατοὺς κατατρέπει, μὲ τὴν φιλοσοφίαν, ἥτις διδάσκει, ὅτι τὸ δίκαιον ἀγνοεῖ τοῦ ἀριθμοῦ τὴν δύναμιν καὶ δὲν συνηθίζει νὰ ὑπολογίζῃ τὴν ἀντιθέσιν καὶ ἐσπεῖρε τὴν κατὰ πλῆθιν εἰς τοὺς χθὲς ἀλαζόνας καὶ κατέδειξε τὴν ὑπεροχὴν του.

Ὅμοιον εἶναι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὁ θέλων νὰ μᾶθῃ ὡς μεταβῇ εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἵνα ἐξετάσῃ καὶ ἰδῇ. Αἱ φωναὶ τῶν θρηγοῦσιν

τοὺς δολοφονομένους ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀνδράς τῶν Ἑλληνίδων συμπνίγονται εἰς τὰς ἀνευφημίας, δι' ὧν οἱ Ἕλληνες ἐγκαινίζουσιν νέα σχολεῖα. Πρὶν ἢ ξηρανθῇ τὸ αἷμα τῶν θυμάτων σκαπτοῦνται θεμελίαι ἐκκλησιῶν καὶ ὁρσανοτροφείων. Ἀς ρίψῃ βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἡγήντος πελάγους, ἵνα ἰδῇ τοὺς ἐμπορικοὺς ἡμῶν στόλους, ὡς ἐπισκεφθῇ τῆς ὅλης Ἀνατολῆς τὰς μεγαλοπόλεις καὶ τοὺς ναυτικούς σταθμούς, ὡς περιηγηθῇ τὰς μεσογείους χώρας συμπαῆς τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρᾷ Ἀσίας, τῆς Αἰγύπτου μέχρι τῆς Αἰθιοπίας, ἵνα ἰδῇ τὴν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη πυρετώδη κίνησιν, μαρτύριον καταφανέστατον ἐντάσεως τῶν δυνάμεων τῆς ἡμετέρας φυλῆς, ἐντάσεως ἀναμφιβόλως, ἡν ὀφείλομεν εἰς τοὺς ἐχθρούς μας.

Ποιοὶ δὲ εἶναι οἱ ἐχθροὶ οὗτοι; Εἰς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίνονται αὐτοὶ οὗτοι ἐπιδεικνύοντες τοὺς ἥρωας τῶν τελευταίων ἡμερῶν, οἵτινες ἐμεγαλουργήσαν ὁ μὲν ἐν τῇ πλατείᾳ Γεωργίου, ὁ δὲ ἐν τῇ λεωφόρῳ τοῦ Ἐλευθεροῦ Τσάρου.

Πρὸς τοιοῦτους ἐχθρούς ἔχοντες νὰ ἀντιπαλαίσωμεν αἰσθανόμεθα διπλάσιαν τὴν ἀνάγκην νὰ ἐμμένωμεν ἀγωνιζόμενοι διότι ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου δικαίου καὶ τῆς ἡμετέρας τιμῆς μαχομένη ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν τούτων τῆς ὅλης Εὐρώπης.

Τυφλώττει νῦν αὕτη ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ καιρὸς—καὶ θὰ παλαίσωμεν μέχρι τοῦ ἔλθῃ ὁ καιρὸς οὗτος—καὶ ὅν ἐκούσα ἀκούσα θὰ ἀναγνωρίσῃ ἡμῖν τὴν τιμὴν τοῦ ἀγῶνος τούτου.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Διάλεξις τοῦ κ. Γάστορος Δεσλίου.

(Ἰδὲ καὶ προηγουμένον φῶλλον).

Μετὰ τὴν ἀφήγησιν διαφόρων ἐπεισοδίων ὁ ῥήτωρ εἶπεν:

«Ἀπαχταχοῦ τῆς Μικρᾷ Ἀσίας παρῆσθ ἡμῖν τὸ ὅραμα χώρας, ἐνθα αὐτὴ ἡ ἀνθρωπότης φαίνεται ῥησιμωμένη, ἐνθα οὐτε οἱ λαοὶ, οὐτε τὰ πράγματα, οὐτε οἱ ἀνθρώποι εὐρίσκονται ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει, ἐνθα θύελλαι φρικταί, τρομεροὶ ἐπείσκηφον κυκλῶντες ἀπειρόντες τὸ πένθος, τὴν φρίκην καὶ τὸν τρόμον. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Μικρᾷ Ἀσίας ὑπάρχουσι χόσματα ἐρεβώδη, ἅτινα καὶ οἱ δεισιδαιμονεῖς τῶν ἱστορικῶν δὲν δύνανται νὰ φαντασθῶν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ δικαστήματα, ἅτινα καλύπτει ἡ νύξ, δολοφονίαι, ἀντιπαραθέσεις κατὰ τὴν ἐντονον ἐκφρασὴν τοῦ Γερμανοῦ ἱστορικοῦ Γρηγορίου, στεροῦνται ἱστορίας (geschichtlos). Οὐδέποτε ἀνέβησαν καταπληκτικότεραν ἐκφρασὴν ἀπολυθεῖαν ἐν γράφειδῳ ἱστοριογράφου.

Πῶς ἐν μέσῳ τοιούτων ἀνταρξῶν, τοιούτων μεθοδικῶν συλλήσεων τῶν ἀρχαιολογικῶν αὐτῶν μνημείων, τῶν οἰκῶν αὐτῶν, ἐν τῇ διηγεσίᾳ ταύτῃ προσβολῇ τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐθνικότητος αὐτῶν, παρὰ τὰς σφαγὰς, ὡς ὁ μέγας Τούρκος ἔχει ὡς μέσον διοικήσεως, ἡδυνήθησαν νὰ ζήσωσιν οἱ Ἕλληνες; Τοῦτο ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὴν κατὰ πλῆθιν καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν ὁδοιπόρων τῶν διελευνόντων τὴν Μ. Ἀσίαν.

Ἐπεσθῆν ἡμῖν νὰ διεκρέω βαθυμίδα πρὸς βαθυμίδα τὴν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ἥτις κατὰ τὴν νῦν διεκρέω τὰς θέσεις τῆς οἰκῆς ὡς ἐκ θαύματος, διὰ κατερίας καὶ πείσματος ἐν τῇ μέσῳ τῶν μεθοδικῶν δηλώσεων κτήσεως τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ.

Ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ περιγράφει θαυμασιῶς τὸ ἀποδημητικὸν πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, οὗ ἐξοχος τύπος εἶναι ὁ νεαρὸς πνιτοπώλης ἢ κἀπλῶς, ὅστις νεκρώματος νυμφεύμενος ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι νὰ μὴ πάθῃ κινδὸν ὁρόμου (φρίσας ἑλληνιστὴ λεγθεῖσα ὑπὸ τὸ ῥήτορος) καταλείπων αὐτὴν ἀποδρᾶν μακρονύματα, διέχων δύειρον νὰ πλουτίσῃ καὶ πλουτίσας νὰ εὐεργετήσῃ τὴν γενέτειράν, τὰ Ἀδὰνα ἢ τὴν Τραπεζοῦντα, τὴν Ἀμίδαν τῆς Μεσοποταμίας ἢ τὴν Καισάρειαν τῆς Καπαδοκίας, ὅθεν ὀρμαῖται. Καὶ ἐξακολουθεῖ λέγων:

«Ὁ νεαρὸς οὗτος μακκλής τοῦ Πέραν ἡ τοῦ Γαλατῆ αἰσθάνεται, ὅτι ἐκεῖ κάτω, εἰς τὸ ἔκρον τῆς ἀσιατικῆς πατρίδος ζῇ νεαρὸ σῶζυγας, τέκνον ὅπερ ταχέως θὰ μᾶθῃ νὰ φελλίξῃ τὴν μητρικὴν γλῶσσαν. Τότε δὲ ὅταν ταπεινὸν ἀν εἶναι τὸ ἔργον καὶ ὅσον μικρὰ τὰ κέρδη τοῦ συνασι-

θάνεται διὰ συνανθοῖς ἡμέραν παρ' ἡμέραν τὸ μικρὸν χρηματίον, ὅπερ θὰ φέρῃ μετ' ὀλίγον ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν μακροχρόνιον τοῦ πόλεως καὶ θὰ δι-αθέσῃ αὐτὸ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ιδέας, ἥς νομίζει ἐ-αυτὸν καὶ αὐτὸς προσκοπὸν, ἀναγκάσιον ἐργάτην ὑπόχρεων νὰ ἐργάζηται ὑπὲρ τοῦ καθολικοῦ, ἐπι-βεβλημένου, ἀναποφύτου ἔργου. (χειροκροτήματα)

Ὁ μικρὸς οὗτος καὶ ἀπᾶντος ἐμπορὸς ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς τὸ ἐρ' ἐαυτοῦ εὐεργέτης τοῦ ἔθνους του, καὶ τὴν ἡμέραν καθὼν θὰ ζητηθῶσιν αὐτῷ χρήματα εἴτε πρὸς ἰδρύσιν σχολείου ἐν τῇ πόλει, ἐν ἣ κατοικεῖ, εἴτε ἵνα συντελέσῃ εἰς τὴν λαμπρότητα τοῦ ἐν Ἀθήναις πανεπιστημίου, τὴν ἡ-μέραν ἐκείνην ἔσται βέλαιος, ὅτι ὁ ζῆτων δὲν θὰ εὐρὴ ἀρνήσιν.

Πόσα συγκινητικὰ ἀνέκδοτα δὲν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἀντλήσωμεν ἐκ τοῦ καθ' ἡμέραν τούτου βίου ἐκ τῆς ζωῆς τῶν ἀτυχῶν τούτων ἐπαρχιωτῶν, τῶν ἐν χώρᾳ δουραλῶν αἰχμαλώτων τούτων, οἵτινες αἰσθάνονται διὰ τὴν ἀπώτατον ἀπ' αὐτῶν ἀποστάσιν, ἐν βλαστάνοντι βασιλεῖ καὶ ἐν Κράτει, ὅπερ εἶναι τοῦ ἑλληνισμοῦ τὸ εἶσομα, πηγνύονται ἰδρύματα, ἐξ ὧν ἡ ιδέα, ἥς εἶναι ὁ ταπεινὸς ἀντιπρόσωπος, θὰ ἀκτινοβολήσῃ ποτὲ μακρότατα ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου.

Καὶ ἀναφέρει πρὸς τοῦτο τὸ ἐπόμενον συγκι-νητικὸν ἀνέκδοτον. «Ἐπισκέφθη ποτὲ ὁ Ἀλβέρτος Δυμὸν ἐπίσκο-πὸν τινὰ τῶν ἐν τῇ δούλῃ καὶ ταλαιπωρουμένῃ Ἑλ-λάδι. Τούτου διαλεγόμενος πρὸς τὸν ἐπίσκοπον, γραῖα ἐξήγησε τὴν ἀδικίαν νὰ εἰσέλθῃ. Μετὰ τῆς συνήθους τῶν προϋχόντων ἐν Ἀνατολῇ ἀνδρῶν ἀ-πλότητος ὁ ἐπίσκοπος ἐπέτρεψε τὴν ἐἰσοδὸν εἰς τὴν γραίαν. Εἶπε δὲ αὐτῇ τῷ ἐπισκόπῳ:

«Ξέρεις γιατί ἦρθα; Εἰμὶ γρηὶ καὶ δὲ ξέρω ἀνέγνωσι οὐδὲ γραφῇ ἦρθα νὰ σοῦ πᾶ μερικὰ πράγ-ματα γιὰ νὰ τὰ ξέρῃς. Εἶχα ἕνα γυῖο καὶ μοῦ πέ-θανε γιὰ μένα τώρα δὲ εἶναι περὶ τὰς. Μοῦ μένει ἕνα μικρὸ κομμάδι πόδα καὶ μὴ γελᾷς. Θέλεις νὰ σ' τὰ δώσω; Πούλησέ τα καὶ δὲς τὰ λεπτα εἰς τὸ πανπιστήμιον ποῦ εἶναι ὁ ἐν τῇ Ἀθήναις.

Διὰ τῆς θρησκείας λοιπὸν καὶ τῶν σχολείων οἱ Ἕλληνες τῆς Μ. Ἀσίας ἐστερημένοι παντὸς ἄλλου μέσου γοργοτέρας καὶ τραχυτέρας ἐνεργείας πε-ρῶνται βαθμυδῶν νὰ ἐλευθερωθῶσι βελδίζοντας ἀπὸ αἰῶνος εἰς αἰῶνα πρὸς τὴν πνευματικὴν καὶ ἐθνικὴν αὐτῶν ἀπολύτρωσιν εἰ καὶ ἐν τῷ μεταξὺ προσδο-κῶσιν ἄλλας ἐπιτυχίας, ὧν εἶναι ἔξισος.

Ἐνταῦθα λέγει τὸν ὁ ῥήτωρ πρὸς τῆς ἑλληνι-κῆς ἐκκλησίας, περὶ τῆς ἀρροσώσεως τῶν ἑλλήνων πρὸς τὴν ἐκκλησίαν αὐτῶν, ἥτις ἀείποτε ὑπῆρξεν καὶ ἔστι περὶ τῆς ἀνθρωπότητος οὐδὲν ἀπορροσῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ἐξακολουθεῖ τὰς ἐπὶ τὸν λό-γον περὶ τῶν διδασκάλων καὶ λέγει:

«Ἀλλὰ παρὰ τὸν κλῆρον τῆς ἑλληνικῆς θρησ-κειας, παρὰ τοὺς ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἐπισκόπους καὶ τοὺς ἱερεῖς, οἵτινες ἐν ἐλλείψει διδασκάλων μετ' ἐπαινε-τοῦ ζήλου ἀσχολοῦνται καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ νὰ παι-δεύωσι τὰ παῖδια καὶ διδάσκωσιν αὐτοὺς τὸ ἀλφά-βητον τῆς μητρικῆς γλώσσης, πρόπει νὰ μνημονεύσω καὶ τὸν ἐξ ἐπαγγέλματος διδάσκαλον Πύλλοι τῶν διδασκάλων τῆς ἀσιατικῆς Τουρκίας ἐξέρχονται νο-μίζω ἐκ τῆς ἱερατικῆς σχολῆς τῆς Καισάρειας, δι-δασκαλεῖον ἐκκλησιαστικὸν ἅμα καὶ λαϊκόν, ὅπερ εἶναι τὸ φυτώριον, τὸ παρέχον εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Μ. Ἀσίας ἱερεῖς ἅμα καὶ δι-δασκάλους.

Συνωμίλησα πολλάκις πρὸς διδασκάλους τῆς Μ. Ἀσίας καὶ εὐρον αὐτοὺς σχεδὸν πάντοτε ἐκ μόνον λίαν ἀφωτισμένους εἰς τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ιδέαν, ἀλλὰ καὶ ἀξιολογώτατα μεμφομένους. Ἐπεσθῶν τοῦ πολὺ τὴν προσοχὴν μου, εἶχον πολλὰς γνώσεις οὐ μόνον ἐκ τῶν βιβλίων ἀρνούμενοι αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀμέσου πείρας, τῆς ἀκρίβειας καὶ τοῦ συλλο-γισμοῦ. Προήρχοντο δὲ πάντες σχεδὸν ἐκ τῆς Ἑσπεί-ρας γελικῆς σχολῆς τῆς Σμύρνης, τοῦ θαυμασίου τοῦ-του καὶ δυνὸν προοδόντος καθιδρύματος, οἵτινες εἶχον τὴν τύχην νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ πλοῦστον μουσεῖον, τὴν λαμπρὰν βιβλιοθήκην, καὶ ὅσα, κατὰ τὴν ὡ-ραίαν ἐκφρασὴν τοῦ Ῥελού, εἶναι ἐστὶν πολιτι-σμοῦ καὶ πνευματικοῦ προσηλυτισμοῦ εἰς τὰ προ-θύρα τῆς Ἀσίας, τῆς εὐρείας ταύτης χώρας, ἣν καλύπτει σκότος ἀμαθείας.

Ἐνταῦθα τοῦ λόγου γινόμενος ὁ ῥήτωρ διεκ-τραφύει τὴν παρὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Μ. Ἀσίας ἀ-πώλειαν τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν γλώσσης καὶ ἀναφέρει τὸν εὐρύτατα διεδεδυμένον ὁθῶνα ὅτι οἱ Τούρκοι ὅπως παύσαν οἱ Ἕλληνες ὁμιλοῦντας τὴν γλῶσ-σάν των ἀπέκοψαν εἰς γενεὰν ὅλων γυναικῶν τὴν γλῶσσαν. Ἐξίρει δ' εἴτα τὰς προσπάθειας, ὡς κα-ταβάλλουσι νῦν οἱ Ἕλληνες πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἀ-πώλειας γλώσσης. Ὅσα δὲ εἶπε περὶ τούτου καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς λαμπρᾶς ἀγορεύσεώς του, ἐλ-λείψει χάρου, ἀναγκάζομεθα νὰ ἀναβάλωμεν εἰς τὸ προσεχές.

ΚΡΑΥΓΗ ΠΟΝΟΥΝΤΟΣ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ

Ἡ διοίκησις τῶν κοινοτικῶν Ἰωαννίνων ἐθνικῶς ὀλεθρία.

Ἐπιμελὸς εἰπότε ὁ «Ἀγὼν» ἀπέφυγε νὰ θίξῃ πληγὴν ἡπειρωτικῆν τῶν ἐπικινδυνότατων, οἷον ἀ-ληθῶς ἀποτελεῖ ἡ διοίκησις τῶν κοινοτικῶν Ἰω-αννίνων. Ἀνδρες Πανεπιστημίου εὐρύτατα ἀποβλέ-ψαντες πρὸς τὸ μέλλον τῆς ἡμετέρας φυλῆς ἀφί-ρωσαν τοὺς πλουσιωτάτους αὐτῶν καὶ τιμιωτάτους καρποὺς τῶν μόχθων εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννί-νων ὡς εἰς πανηπειρωτικὴν ἐστὶν ὑπὲρ φιλανθρωπι-κῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν. Ἀλλὰ τοὺς παν-ηπειρωτικούς τούτους ἰδρύτας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν νέμεται ταπεινῶν καὶ χαυαίχλιος, μυκιάτατα διεφθαρμένη καὶ φιλαρχος ὀλιγαρχία ἐπιστοχάσα ἀξίωμα προσκορῶν εἰς τὸ κοινότερον ἀσθμα τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ τὴν ὁσμῆραι παρὰ τῷ ἑλληνικῷ κρατυνόμενῳ συνεδρίῳ, διὰ μόνον διὰ τῆς ἐνότητος καὶ τῆς ὁμοιοτήτος θὰ δυνήθωμεν νὰ κατισχύσωμεν τῶν πάντοθεν ἀπειλούντων ἡμᾶς κιν-δύνων. Κατὰ τὸ ἀξίωμα τοῦτο τὴν διοίκησιν τῶν πανηπειρωτικῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἰδρυμάτων δικαιοῦν-ται νὰ διεξάγῃ μόνον οἱ γεννηθέντες καὶ αὐξη-θέντες ἐν Ἰωαννίνοις, πάντες, οἱ ἄλλοι Ἡπειρώται κηρύττονται ὡς ὑπὸ λώβης προσβεβλημένοι, καὶ ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων οὕτω χωρὶς εἶσα ἀπὸ τῆς λοιπῆς Ἡπείρου ἀντὶ νὰ ἀποβῇ κοινὴ τῶν Ἡπει-ρωτῶν ἐστὶν, κατέστη πηγὴ ρυπαρώτατη διχονοίας καὶ διαίρεσεως.

Ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀξιώματος τούτου ἀπο-μονώθεις ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων τῆς ἄλλης Ἡ-πείρου ἐκπίπτει ὁσμῆραι καὶ φθίνει καὶ τὰ λαμπρὰ ἄλλοτε ἐκπαιδευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματά της κατέστησαν ἀστυλ ἀγοροποιίας καὶ ἀθλιότητος, ἐφ' ἣ ὀλίζεται πᾶς Ἡπειρώτης. Ἡ γρηαὶ Ζωσι-μῆς Σχολῆς, τὸ σέμνωμα τῆς Ἡπείρου, κατέστη πρυτανεῖον, ἐν ᾧ σιτίζεται ἡ ἀμάθεια, ἡ φυγοπο-νία συνεταριζομένη ἐνίοτε καὶ μετ' αὐτῆς τῆς ἀ-κοσμίας. Ἐπὶ τῇ καταστάσει ταύτῃ, περὶ ἣς ἐν τῷ δέοντι χρόνῳ θὰ ἀσχοληθῶμεν, ὀλίζεται ἀπόδομα Ἡπειρώτης, ὅστις ἐκ τῆς ξένης ἐγείρει φωνὴν ἀγα-νακτησεως καὶ γράφει ἡμῖν ταῦτα:

«Ὁ; Ἡπειρώτης καὶ μάλιστα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ζῆ-σας καὶ ἀνταρξῶν μετὰ τῶν ἐν Ἰωαννίνοις καὶ τῇ λοιπῇ Ἡπείρᾳ διαφόρου τῆξως ἀνθρώπων, συνε-πῶς δὲ γνωρίσας καλῶς πρόσωπα καὶ πράγματα, ἐρωτῶ πολλὰς ἐμυτὸν καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, ὅποια ἀρὰ γε νὰ εἶναι τὰ ἑλλήνων αἰτία διὰ τὰ ὅποια οἱ λεγόμενοι γνήσιοι πολῖται Ἰωαννίνων (γεννή-ματα καὶ θρέμματα) κινουσι πάντα λίθον καὶ ἐπ' οὐ-δενὶ λόγῳ ἐνοοῦσι ν' ἀπομάθωσι τὰς κακὰς ἐξείας, ὡς ἐκληρονομήσαν ἀπὸ τῶν μακαρίων τῆς πα-λαιῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως; Τῇ ἀληθείᾳ οὐδ' ἀ-ἀγανέτησιν, ἀλλ' ἀπειψίσιν προζέουσιν εἰς τὸν ἐκτός τῆς φιλῆς πατρίδος διαμένοντα Ἡπειρωτῆν αἰ συχναίς ἐν τῷ τύπῳ δημοσιευόμενα ἀνταπο-κρίσεις ἐξ Ἰωαννίνων, περιγράφουσι τὴν πρωτότυ-πον στενοκεφαλὴν καὶ ἰδιοτελεῖ προφανῶς μέρμερον τῶν ἐφοροεπιτρόπων τῆς πόλεως, ὅπως διακινῶσι καθεστὼς ἀνέχοντα ἀντιπαραγωγικὸν καὶ ὀπισθο-δρομικόν. Τυχγῆναι δὲ ἡλίῳ φαινότερον, ὅτι τὰ κινουμένα τὴν ὅλην κοινοτικὴν μηχανὴν ἐλαττοῖ, οἱ πολυώμοι ὀληνόντι ἐφαρσι, ἐπιτροπὸι ἐκκλησι-σίων, ἐφοροὶ κορασίων κτλ. προθέμενοι ὡς μόνον σκοπὸν οὐχὶ τὴν ἐν πνεύματι ἀληθείᾳς φιλοπατρίας ἀνάσκησιν τοῦ καλοῦ, ἀλλὰ τὴν ἐν οἰκογενειακῇ οὕτως εἰπεῖν σὺν κληρὶ πανδαισία καὶ ἡμετέρας κληροδοτήσεως τῇ πόλει Ἰωαννίνων οὐχὶ δι' ἀρ-γομίστους κηρύνας, ἀλλὰ δι' ἀνδράς ἀκαταμάχως ἐρ-γαζομένους πρὸς τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς πατρί-δος μας.

Ἐπὶ τέλος οἱ εὐλογημένοι αὐτοὶ Ἰωαννῖται δὲν ἐντρέπονται, ὅταν βλέπωσιν ὀφθαλμοφανῶς, ὅτι ἀποτελοῦσι μοναδικὴν παραφροσύναν ἐν μέσῳ ὅλων τῶν ἑλλήνων κοινοτήτων ἐν τῷ ἀλυτρώτῳ ἑλ-ληνισμῷ; Οὐδέποτε

λά και ἀπεσπένδοντο ἄρυστον (λέγει Ἀδελφός: Συναγωγὴ, 4, 87) οἱ ὅνις ἐν τῇ Βιβλίᾳ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν πολλοὶ ἄριστοι, οἱ δὲ; Κῶ-
ἐν τὴν νῆσον πλεόντες καὶ τοὶ ἐξωρίσθαι ἀνα-
θέντες, ἐκαστὸν κατὰ τὴν φύσιν. Οἱ ἄρυστοι ἐν Με-
σίᾳ, ἐπὶ τῇ Ἀσίᾳ, πυνθύνοντο ἀπὸ τοῦ ἐν
προσώπῳ δυνάμενον τὴν Ἀσίαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ-
τὶ ἀδύνατον ἡ περὶ τούτων ἐστὶν ἡμεῶν Ἀγνοήσῃς
τοῦ Ἀδελφοῦ νουθετοῦ κατὰ τὴν ἐν Κύπρῳ κα-
τὰ Ἀγαθήμω ἐγένεστο οἰκιστὴς (Παῦς, 8,
2). Βλέπω, ὅτι καὶ τὸν Κύπρῳ εἰσόντες μετὰ
Ποσειδῶν καὶ ἄλλων ἐπιβόλων σποράν
ἄλλης τῆς Ἀγίας εἰς τὴν Κύπρον. Βλὴν Ἰκλιώ-
τε μετὰ τὴν περὶ τὴν Κύπρον ἐκτίμησιν τὸν
ἐκαστὸν ἄριστον, οἱ δὲ; τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
ῶς.

Ἀλλὰ πλὴν τῶν ἀνέωτον, κατ' ὅσον, λέγει,
εἰς τρεῖς τὸν διωρισμὸν καὶ ὁ ἀνέωτον ὅ-
ν ἡ κοινὴν ἵκειν λέγει, ποῦ μακρὸν κατὰ τὴν
ῶς προσήκουσιν. Ὅπου λ.χ. ὁ ἀνέωτον τῇ
ὀνομαζέται μακρὸν ὅσον, ἀλλ' ὁ ὅσον δ.
ὅσον (ΒΔ τοῦ Πωλεστίνου) καὶ ὅσον ἵκειν
τὴν μακρὴν τοῦ Διοσκουρίδου 5, 154 ὅσον
τῇ κατὰ τὴν ἀνέωτον λέγειν ὁ ἀνέωτον.

(ἑστὸς συνέστη)

ρικά δίκαια της βουλγαρικής εκκλησίας προς ιδιαιτέρως ανεξάρτητον υπαρκτίν και να συναγγήγ τα απορρέοντα συμπεράσματα.

Αν δε οι συντάκται του τακτικού της Έκκλησίας δεν θεωρούσαν επαρκή την καταδίκη ενυπών και ιδιαιτέρως, την δια διατάγματος της Πολιτείας δημιουργίαν της βουλγαρικής εκκλησίας υπό της ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ρωσίας, έσμεν εις θέσιν να πλουτίσωμεν αυτούς και δι' άλλων αναλόγων αποδείξεων. Τω 1865, ο ήγεμών Μολδοβλαχίας Αλέξανδρος Κούζας, έπεχείρησεν, αυτόβουλος, την αναδιοργάνωσιν της Ορθοδόξου Εκκλησίας των χωρών του, άνευ της γνώσεως της έγκρίσεως της κανονικής ανωτάτης εκκλησιαστικής αρχής, της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, εισαγγών εν τοις σχετικαίς νομοσχεδίοις του διατάξεις αντιστρατευομένας προς τους ιερούς κανόνες της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, μάτην αποπειραθείς να αποτρέψη αυτόν, άνεκοίνωσε τα συμβαίνοντα προς τας λοιπάς ορθοδόξους εκκλησίας, ή δε απάντησις της δικαιοσύνης Συνόδου πασών των Ρωσίων, υπό ήμερ. 18 Φεβρουαρίου 1866, έπιδοκιμάζουσα την στάσιν του Οικουμενικού Πατριαρχείου και καταδικάζουσα τας ένεργείας του Μολδοβλάχου ήγεμόνος, περιείχε προς τοις άλλους τάδε:

(έπεται συνέχεια).

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Η ΠΟΛΙΣ των Αθηνών παρασκευάζεται ελαίς δυνάμειν, όπως πανηγυρικότερον και λαμπρότερον δεξιοθή τον κατά την 26 του άρξαμένου μηνός μέλλοντα να πατήσθ το ιερόν έδαφος της Βασιλείας της βασιλείας, της πολλά παθούσης, νυν δε ευδαίμονος και κραταιάς Ιταλίας. Η πόλις των Αθηνών ως αντιπροσώπος του Πανελληνίου θά αποδώσθ την χάριν εις την δευτερότοκον εν πολιτισμώ αδέλφην της, την Ρώμην, επί τη επί ταύτης λαμπρώ ύποδοχί του ήμετέρου Βασιλέως. Αίμος δε και Κυβέρνησις άμυλλώνται να προσδώσωσι εις την ύποδοχην ταύτην προς τη λαμπρότητι και τον έγκάρδιον χαρακτήρα, τουθ' όπερ άκόπως θά επιτύχσιν, διότι ο ελληνικός λαός φύσει άμνημονικός, διαχυτικός επανέρχεται εύκολότατα εις τας τρυφεράς του αναμνήσεις: μετά τούς Γάλλους δε προς τούς Ιταλούς αποδέλπει συμπάθειάτα άριστα διαγινώσκων, ότι ή γεωγραφική θέσις της Ελλάδος, τα κοινά εν τώ παρελθόντι παθήματα, το άφρόνως όρνε εις τας φλέβας μεγάλου μέρους του Ιταλικού λαού κοινόν αίμα, οι αυτόθι ύπερ έλευθερίας άγώνες κατά τούς νεοαίτους χρόνους, αί κοινά εκ του ιστορικού παρελθόντος ύποχρεώσεις προς τον πολιτισμόν, ών αί δύο χώραι έγένοντο της άνωροπότητος άδούχοι, πάντα ταύτα επιβάλλουσι την άδελφωσιν, την μύονοιαν και την σύμμερξιν εις Ιταλούς και Έλληνας.

Προς τον μεγαλοπρεπέστερον πανηγυρισμόν της βασιλικής δεξιώσεως ή Κυβέρνησις διέθηκε 50 χιλιάδας δραχμάς, άνάλογον δε ποσόν θά δαπανήσθ ο δήμος Αθηνών. Ο κ. Δήμαρχος τηλεγραφικώς μετεκάλεσεν εκ Μιλάνου τον Έλληνα μουσουργόν κ. Σαμάραν, όπως έλθών ενταύθα διευθύνθ την παράστασιν του νέου αυτού μουσικού έργου. Η θωρηκτική ήμυν μότρα άγομένη υπό της Α.Β.Υ., του την παρελθούσαν Δευτέραν άφιχθέντος πρόγικπος Γεωργίου, άντιναύρχου του στόλου, και παρακολουθουμένη υπό των δύο νεοεύτερων άντιτορπιλικών, θά άναχθί εις το πέλαγος προς προϋπάντησιν του φέροντος τον Βίκτωρα Έμμανουήλ Ιταλικού στόλου.

Τον Βασιλέα της Ιταλίας θά συνοδεύσθ και ο ύπουργός των έξωτερικών κ. Τιτόνης. τουθ' όπερ παρά την συνήθη επιφυλακτικότητα των έπισήμων δεν στερείται πολιτικής σημασίας. Αλλά περί τούτου θά γράψωμεν τά δέοντα εν εύθετο χρόνο.

Τας ήμέρας ταύτας εν τη πόλει Αθηνών συνέπεσε να διατερίσων οι δύο Έλληνες ύπατοι της Κρήτης Αρμούσιαι, ο πρόγκυρ Γεώργιος, επανελθών την Δευτέραν εκ της μακράς επί εξάμηνον παραταθείσης άνα την εσχάτην Έβραν άποδημίας, και ή Α. Ε. ο κ. Αλέξανδρος Ζαΐμης, ο μόν θεμελιωτής των πρώτων άρχών της διοικήσεως της μεγαλονήσου, ο δε συνεχιστής του λαμπρού και αληγομνήτου έργου του Έλληνος ήγεμονίδου, άμφότεροι πιστοί και άφωτισμένοι άποστολοί της ελληνικής μητροπόλεως, άμφότεροι ενός και του αυτού πόθου Έλλάδος και Κρήτης θεράποντες, του πόθου της ένώσεως. Ο πόθος ούτος έχωρησεν ήδη καθ' Ικανά βήματα προς την πραγμάτωσιν του και οι Έλληνες αξιωματικοί της χωροφυλακής, ών ή άριστη έκλογή αποτελεί εν των κατορθωμάτων του Αλέξανδρου Ζαΐμης, ο μόν θεμελιωτής των πρώτων άρχών την ελληνικήν νομισματικήν και την προς το αυτοδιοικετοίς αυτοάρεσιν Την εκ τούτου εύροσύνην αξίζανουσι κατά τας ήμέρας ταύτας αί εκ Κρήτης μεταδιδόμεναι ειδήσεις, ότι ο κ. Ζαΐμης παρέκαμψε μετά θαυμαστής δεξιότητος ένα των επικινδυνότερων σκοπέλων, τον της έκλογής των δικαστών, άνηθείς να αναδείξθ τοιούτους μεταξύ των άρίστων και έσην τηρήσας την πλίστοιγα μεταξύ των άντιμαχομένων πολιτικών μεριδών εν τη έκλογί ταύτη των δικαστικών άρχόντων της νήσου. Αί ξενικάι ραδι-

ουργοί, καθ' ών επάλασε μετά θαυμαστής και άκάμπτου θελήσεως ο πρόγκυρ Γεώργιος, δεν φαίνονται ούδέ νυν ήρεμήσασαι, ένδέχεται δ' αύριον νέας να δημιουργήσωσιν άνωμαλίας, άλλ' αί άνωμαλίας αύται όσον ήδηποτε δεξία και άν ώσι, δεν θά κατορθώσωσι τά δύο ταύτα, να άποσπάσωσι την Κρήτην εκ της Ελλάδος, εις ής τας άγκάλας άκατασχέτως φέρεται και να μειώσωσι την πολιτικήν δεξιότητα των δύο Έλλήνων Αρμούστων, κατά τοσοῦτον μείζονα άποδειχθείσαν όσον άκριβώς άνοικτή τη παλάμη έσπείροντο υπό τούς πόδας αυτών τα σπέρματα της διχονοίας και της έριδος υπ' εκείνων άκριβώς, ούτως άνέλαντο το έργον του αυτοκλήτου ελεγκνέου της Κρήτης.

ΤΗΝ εβδομάδα ταύτην άσφαλείς πληροφοροί φέρονται την Τουρκίαν ευδαίμονα να συναίσθη εις την ένωση των ελληνικών οισδροδόμενων προς τούς εν Μακεδονία. Μεγάλη Δύναμις εκ των φιλικώς προς την Ελλάδα διακειμένων πιζει την Τουρκίαν και βασιμώς πιστεύεται, ότι δεν θά βραδύνη να ύπογραφή και ή οικεία σύμβασις. Είναι περιττόν να επαναλάβωμεν εξαίροντες τά μέγιστα όφελήματα, ότινα θά καρπωθή ή Ελλάς εκ της ένώσεως ταύτης των οισδροδόμενων της προς την της Τουρκίας.

Εις τον κ. Δραγούμην πολύ μάλλον ή εις την Κυβέρνησιν όφείλεται ή αίσιοπάτη λύσις του της εγκαταστάσεως των προσφύγων. Εις την φιλοπάτριδα έπιμονήν του άνδρός τούτου και τας λελογισμένας μερίμνας του και τας περισκεμμένας όδηγίας του ύποχωρούσα ή Κυβέρνησις άπεφάσισε να εγκαταστήσθ τούς ήρωικούς και πιστούς εξ Ανατολ. Ρωμυλίας άδελφούς ήμυν εις τας παρὰ τον Άλμυρόν άκτάς, παρέχουσα προς τούτο γαίλας άνηκούσας τώ δημοσίω και άγοράζουσα τας γεμνισούσας ιδιωτικάς. Εις τούτο τά μέγιστα θά εύνοήσθ την κυβερνήσιν ή γενναία και αληθής φιλοπατρίς προθυμία του βουλευτού Άλμυρού κ. Γ. Μπαλατζή να προσφέρθ εις την κυβερνήσιν το εκεί κείμενον άγροτικόν του κτήμα αντί του άρχικού ποσού, δι' ού ήγόρασεν αυτό. Την αυτήν δε πατριωτικήν μεγαλοφροσύνην επέδειξε και ο κ. Κατάλης προσενεγκών και αυτός έτερον κτήμα του αντί της άρχικής της άγοράς τιμής. Τας δαπάνας της εγκαταστάσεως θά εξεύρθ ή κυβερνήσις διά δανείον συννομολογούμενον προς την έν. Τράπεζαν εξ όκτώ έως έννέα εκατομμυρίων δραχμών: σήμερον δε, άν συνεδριάσθ ή βουλή, θά γνωσθώσιν αί περί τούτου λεπτομέρειαι, δις ήμεις θά μεταδώσωμεν τοις άναγνώσταις διά του έπομένου φύλλου. Περί τών προσφύγων δε προκειμένου δέον να άναγράφωμεν, ότι την Δευτέραν άφίκοντο χίλιοι περίπου νέοι εξ Ανατολ. Ρωμυλίας μωρία διεκτραγοδούντες περί των άπηνών διαγμωών, ούς ύφίστανται οι όμόφυλοι ήμυν υπό των Βουλγάρων.

ΟΙ Έλληνες καπνοπαραγωγοί δεικνύονται ύπερευχαριστήμονι, διότι μεγάλη γίνεται εκ της άλλοδατης ζήτησις του πολιτισμού τούτου γεωργικού προϊόντος της Ελλάδος. Κατά πληροφορίας εκ Θεσσαλίας αί τιμαί ύψώθησαν, διότι όλγιναι μόν είναι αί παρακαταθήκαι καπνού, μεγάλη δε ή ζήτησις εκ Γερμανίας, Αυστρίας και Ρωμυνίας.

Η της Έθνικής Αμύνης επιτροπή συνέθουσα προχθές Τρίτην προέβη εις διαφόρους αποφάσεις σχετιζόμενας προς την εξάρτησιν του στρατού και τας άλλας στρατιωτικάς προμηθείας.

ΚΑΤΑ τον λήξαντα μήνα Φεβρουάριον, εισεπράχθησαν υπό του Τελωνείου Πειραιώς εις τραπεζογραμμάτια 1.645,086 και εις χρυσόν 208,297. Κατά τον αντίστοιχον του 1906 είχαν εισπραχθί 1.642,890 15, εις τραπεζογραμμάτια και 160,751.85 εις χρυσόν. Προκύπτει συνεπώς διαφορά επί πλέον εις τραπεζογραμμάτια 2.195.85 και 47,545.15 εις χρυσόν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η Βουλή των Έλλήνων επαναλαμβάνει τας έργασίας αυτής σήμερον Πέμπτην, εκ των πρώτων δε θά συζητήσθ τα νομοσχεδία περί των δικαστικών βελών και περί της εγκαταστάσεως των προσφύγων. Το τελευταίον τούτο καθιστά επίτακτικότερον ή άδρόα άριεσι νέων προσφύγων ένεκα του εξακολουθούντος άπηνούς διαγμωών των Έλλήνων εν Βουλγαρία.

Οι το έθνος είναι μεγαλειότερον, πολιτικότερον και μεγαλοπραγμονέστερον του κράτους άποδεικνύοντι προσθέντες και οι έν Σουδάν Έλληνες, διά της καταπληκτικής αυτών προόδου εν τη χώρα εκείνη ήνάγκασαν την Κυβέρνησιν να σκεπθθ περί ουσιάσεως προξενείου εν Χαριούμ, τουθ' όπερ πρό πολλού έπρεπε να πράξθ. Νυν προς διάγνωσιν των αυτόθι πραγμάτων άπέστειλεν ή έλλην. Κυ-

βέρνησις τον γενικόν πρόξενον εν Αλεξανδρεία κ. Σκωτίδη. εις όν αί ελληνικάι κοινότητες Βαδν-χάφας, Ατέρας και Χαριούμ μεγαλοπρεπή και ένθουσαι δευτέραν παρίσχον δεξιώσιν. Την χαράν των οι γενναίοι έκείνοι υιοί της Ελλάδος επί τη έπισκέψει του πρώτου άντιπροσώπου της ελληνικής Κυβερνήσεως έμαρτύρησαν διά τηλεγραφήματος προς την Κυβέρνησιν, εν ή έκφράζουσι τας εύχαριστίας των επί τη μερίμνη αυτής ταύτη. Έλπίζεται, ότι ή Κυβέρνησις κατά την παρούσαν σύνοδον θά ύποβάλη προς ψήφισιν εις την Βουλήν νομοσχεδίων περί ίδρύσεως γενικού εν Χαριούμ προξενείου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Κατά τας τελευταίας ήμέρας του Φεβρουαρίου άπέθανεν εν Ιωαννίνους και εκηδεύθ υπό της εγκριτοτάτης κοινωσίας της πόλεως ταύτης δέσποινα σεβαστή και τετιμημένη, ή χήρα του άειμνήστου λατρού Δημ. Ρέκκα Μαρία. Γεννηθείσα εν Νεαπόλει της Ιταλίας και εις έπιφανέστατον οίκον έπιφανοειών άνήκουσα, τον οίκον των Μεταξάδων, ήλθεν εις Ιωάννινα νεαροτάτη και περιεκαλλής νύμφη φέρουσα μεθ' έαυτής τον κόσμον των άρετών και της μορφώσεως και αναδειχθείσα μία των πρώτων άποστόλων του νέου ευρωπαϊκού βίου εν τη εις τας μεσαιωνικάς προλήψεις βεβυσμμένη πόλει των Ιωαννίνων. Σύζυγος λατρού ήντύχησε να γίνη και λατρού μήτηρ, του θά σκήπτρα της χειρουργικής κρατούσης νυν εν Ιωαννίνους διαπρεπούς έπιστήμονος και φιλάτου ήμυν κ. Βασιλείου Δ. Ρέκκα. ή θερμός συλλυπούμεθα διά την στέρχησιν μητρός φιλοστοργιάτης.

Η ΠΡΩΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Προκηρύσσει διαγωνισμούς προς άποστολήν τεισάρων διδασκάντων της Φιλοσοφικής Σχολής και έδος της Νομικής εις Έσπερίαν εκ των περισσευμάτων των κληροδοτημάτων του Έθνικού Πανεπιστημίου, ίνα σπουδίσωσιν εκ των διδασκάντων της Φιλοσοφικής ο μόν την Έλληνικήν γλώσσαν, ο δε την Γλωσσολογίαν, ο δε την πολιτικήν και ιστορικήν Γεωγραφίαν, ο δε την Φιλοσοφίαν, ιδίως δε την φυσιολογικήν Ψυχολογίαν, ο δε διδάκτωρ της Νομικής την Στατιστικήν, υπό τούς εξής όρους:

1) Δεκτοί εις τούς διαγωνισμούς γίνονται διδάκτορες του ήμετέρου Πανεπιστημίου, άγοντες ήλικίαν, κατά τον χρόνον της προκηρύξεως του διαγωνισμού, ούχι άνωτέραν του είκοστού έβδομου έτους, συμπεπληρωμένου, άξιοθέτης του βραβείου Αριστα ή Λίαν καλώς, εύκετόνως σωματικώς και άρτιμελές.

2) Οι ύποψήφιοι ύπότροφον διδάκτορες της Φιλοσοφικής Σχολής θά εξέτασθωσιν έγγραφως εις τά Έλληνικά και τά Λατινικά. Οι οίς πρέπει να έπιδείξων έντελέη καταργησάν. Οι δε της Νομικής θά εξέτασθωσιν έγγραφως και προφορικώς εις τό Δημόσιον δίκαιον, εις την Πολιτικήν οικονομίαν, εις την Δημοσίαν οικονομίαν και εις την θεωρητικήν και πρακτικήν άριθμητικήν, και την στοιχειώδη άλγεβραν. Έκάτεροι δε θέλουσιν έξετασθ ύποκειντικώς και εις την Γερμανικήν γλώσσαν, οι δε γινώσκοντες και μίαν ή πλείονας των Ευρωπαϊκών γλωσσών, Γαλλική, Αγγλική και Ιταλική, δύνανται, δηλούντες τούτο, να εξεάχωνται και εις ταύτας, ή δε έπίδοσις αυτών θα ύπολογίζηται εις τα γενικά άποτελέσματα του διαγωνισμού.

3) Η έκλογή του κλάδου, όν έκαστος των προκηθέντων διδασκάντων της φιλοσοφίας θ' ακολουθήσθ, θά γίνη υπ' αυτών τούτων, κατά την σειράν της έπιτυχίας των. του πρώτου έχοντος τδ δικαίωμα να εκλέξθ ένα των τεσσάρων κλάδων, του δευτέρου ένα των ύπολοίπων τριών και ούτω καθ' εξής.

4) Ο διαγωνισμός θέλει ένεργηθί το πρώτον δεκάμηρον του Οκτωβρίου 1907, ο μόν των διδασκάντων της φιλοσοφικής ένώπιον των καθηγητών της Σχολής ταύτης, ο δε των διδασκάντων της Νομικής ένώπιον των καθηγητών της Νομικής Σχολής.

5) Αιτήσεις προς συμμετοχήν εις τόν διαγωνισμόν, μετά των οικείων δικαιολογητικών, γίνονται δεκταί μέχρι της έσπέρας της 29 Σεπτεμβρίου 1907 εν τη Πρωτανεί.

Ο Πρωτάνης
N. E. ΠΟΛΥΤΗΣ

ΤΟ ΤΡΑΠΕΙΟΝ ΤΟΥ κ. Γ. ΔΑΜΠΡΙΔΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΟΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ.

Αναλαμβάνει την διεκπεραίωσιν πάσης δικαστικής ή διοικητικής διαφοράς ένώπιον παντός δικαστηρίου εν Ελλάδι και πάσης διοικητικής αρχής, ένεκα δε των πολλών αυτού σχέσεων προς γαιοκτήμονας εν Θεσσαλία ιδίως αναδεχεται την πώλησιν άγροτικών κτημάτων πάσης αξίας. Εις τούς εν τη άλλοδαπή άναγνώστας του ΑΓΩΝΟΣ τούς έπιθυμούντας να έπιστρέψωσιν εις την πατρίδα και τοποθετήσθ τας οικονομίας των ασφαλώς και μετ' όφελους τογραφον τούτο συνιστά σήμερον ιδίως την άγοράν τοιούτων κτημάτων, άτινα άποφέρουσι και καλλιεργούμενα, ως σήμερον άτελώς καλλιεργούνται, τόκον τούλάχιστον 7 επί τοις εκατόν. Προθύμως παρέχεται πάσα πληροφορία τώ αίτούντι.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

ΔΡΑΧ. 50,000,000

Το κεφάλαιον και αί καταθέσεις εις χιλιάματα και χροώγραφα εν γένει άνήμ. χοντο τον Αύγουστον 1906 εις δρ. 260.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΗΜΑΤΑ: Έν Λονδίνο, Αλεξανδρεία, Καίρφ, Κωνσταντινουπόλει (έν Γαλατᾷ και Σταμπούλ), Θεσσαλονίκη, Σμύρνη, Πειραιῖ, Πάρις, Βόλφ, Σύρφ, Καλάμας, Χανίος και Ήρακλείφ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΑΙΚΗ.

Η Τράπεζα Αθηνών έκτελεί πᾶσαν Τραπεζικήν έργασίαν, ήτοι:

Προκαταβολάς επί έμπορευμάτων, χροώγραφων και Συναλλαγματικών, προξενολήσεις, εισηγήσεις τοκομεριδών, Γραμματίων επί Ελλάδος και επί έξωτερικού ως και χρηματισιακάς έντολάς και έδίδει Συναλλαγματικάς, Έπιταγάς, πιστωτικάς έντολάς, ένεργεί δε και τηλεγραφικάς έντολάς πληρωμής εις τας κυριωτέρας πόλεις της Εξωραπείας άνοίγει τρεχονόμενους λογαριασμούς.

ΤΑΜΙΕΥΣΤΗΡΙΟΝ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ προς έμφύχων τον παρά τῷ λαφ πνεύματος της άποταμειώσεως προσδίδουσι τόκον 4 ο/ο έτησίως διά τας εν τῷ ταμειευτηρίῳ της καταθέσεις άποδοτέας εις πρώτην ζήτησιν, παρέχουσα πάσας τας εύκολίας διά τας καταθέσεις και άπολήψεις των πελατών της.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εις χρυσόν, εις έπιταγάς (chèques) επί τό έσωτερικόν και εις τραπεζογραμμάτια, πληρώνονσα τόκον:

Διά καταθέσ. άποδοτέας εις πρώτην ζήτησιν 3 ο/ο
» » » μετά έξ μηνάς 3 1/2 ο/ο
» » » μετά έν έτος 4 ο/ο
» » » μετά 2 έτη και επείκεινα 5 ο/ο

ΑΙ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ είναι άποδοτέαι εις δ νόμισμα ένηργήθησαν αί δε εις έπιταγάς (chèques) όμοιώς άποδίδονται δ' έπιταγών (chèques) της Τραπεζής επί των εν τῷ έσωτερικῷ άναποκριτών της. Οι δεδουλεμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' εξαμηνίαν από της 1ης Ιανουαρίου και από της 1ης Ιουλίου έκάστου έτους.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χροώγραφων προς φύλαξιν αντί έλαχίστων δικαιωμάτων, επιφορίζεται δε και την είσπραξιν τοκομεριδών ελληνικών και ευρωπαϊκών χροώγραφων παντός είδους ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματισιακάς έντολάς αντί των συνήθων μεσικίων δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεως υπό όρους λίαν εύνοϊκούς διά τδ κοινόν.

Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και Γενικός Διευθυντής
Ζ. ΜΑΤΣΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΥΣ

Έδρα εν Αθήναις. Υποκατάστημα εν Πειραιῖ.

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1886

ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΘΕΙΣΑ ΤΩ 1905

ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2,500,000 ΔΡ.

Τμήμα Τραπεζικόν. Συλλάγραμμα. — Έκδοσις έπιταγών (ταί). — Πιστωτικά έπιστολά. — Εισπραξεις. — Δανεια επί ένεργών χροώγραφων. — Προξενολήσεις. — Καταθέσεις. — Φύλαξις τίτλων και τιμαλφών.
Τμήμα Ταμειευτήριον. Ταμειευτήριον 4 ο/ο. — Μηνιαία καταθέσεις άνατοκιστικά.
Τμήμα Χρηματιστηρίον. — Άγοραπωλησία χροώγραφων. — Χρηματιστικά έντολά.
Τμήμα έμπορικόν. — Προμηθείαι έμπορευμάτων. — Άντιστροφάει οίκον. — Πληροφορία έμπορικῶν. — Άρματα κατοχυρωμένη βυροδεφελών Μοσχατόν.
Γενικόν Πρακτορίον. — Ελλάδι της Γαλλικής Ασφαλείας. — Έπιταγείας κατά του πυρός και της ζωής δ' ο Φοινός.

ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

3 1/2 ο/ο άπόδοσις εις πρώτην ζήτησιν
4 ο/ο » μετά τρεις μηνάς
4 1/4 ο/ο » μετά έξ μηνάς
4 1/2 ο/ο » μετά έν έτος
5 ο/ο » μετά δύο έτη
5 1/2 ο/ο » μετά τρία έτη και πλέον

Διά καταθέσεις εις χρυσόν κατά 1/2 ο/ο όλην τον